

Чотаты в. Барменски новы

Има да посреще на именния си си день — Илинденъ

Янень Каменовъ

ОТЪ ВАРНА ПРЕЗЪ ГАБРОВО, КЪМЪ СРЪДНИЯТЪ БАЛКАНЪ

Хубава, но непозната страна

„Ние умираме чужденци въ нашата страна“, подхвърли на времето Алеко Константиновъ. Ние все още не я познаваме. Но ние не познаваме още и себе си. Изучаваме страната си въ училищата: планини, рѣки, полета, гредове и т. н. търсимъ ги по картата, за да ги забравимъ следъ това; спомняме ги, че Балканътъ е възпѣтъ отъ египетски и приключаватъ като плешиви тридесетгодишни интеллигенти въ кефенстата, разрешавайки проблемитъ на табелата.

А би трѣбвало да знаемъ, че този Балканъ, пъкъ и всички други „Балкани“ на нашата страна криятъ първобитна красота, прелести, които мжко се подаватъ на описание, обилно прѣстнати по пътя на творческото начало въ този малък кътъ на земята.

Че живѣемъ въ хубава страна, би трѣбвало да ни заинтересува малко и отъ чисто практична гледна точка. Швейцарцитъ направиха отъ посѣщението на чужденцитъ национална индустрия. Идете въ нешиятъ планини и вижте колко е близко Швейцария до насъ. И вие ще се убедите, че и ние бихме могли да направимъ нѣщо като швейцарцитъ. Но... ако това „но“ не тежнее върху всички прояви на нашия животъ.

Преди всичко глътиса! Не говоря за пжтища въ планинитъ. Отъ тѣхъ сме още много далечъ. Ние ги нѣмемъ още и въ равнинитъ. Тръгнете изъ българскитъ шосета, които предствяватъ неизчерпаеми рудини на преходни опитите се да стигнете нѣкои бани и курорти съ автомобил и когото всичкитъ ви вътрешни системи бждатъ подложени на жестоко изпитание, вие ще разберете сега, че Швейцария е мисго, мноо далече отъ насъ...

Отъ Варна до Габрово естествено отъ Варна до Габрово ние пжтувахме съ влак, „ние“ се състоеше отъ всичко трима души: моя скромностъ и двама младежи студенти. Въ допжкжде съмъ организиренъ туристъ, но далечъ не съмъ въ състояние да глътямъ километритъ, като ония „жжжи гашета“, които твърде много на правиха и твърде малко поискаха отъ държава и общество. Екипирската ни не бѣше напълно издържана, но все пакъ достатъчна, за да можемъ да осъществимъ едно отдавна подхранвано желание — да прекараме нѣколко дни въ пазитъ на Балкана — и да уголимъ она копнежъ, който като агнецъ отъ време на време лумва въ душата и неодържимо тласка къмъ висинитъ. Моитъ съпжтници дори предпочетоха да бждатъ „санкюлотъ“, което обаче, не имъ попрѣчи да върватъ по добре отъ мене.

Прозорецътъ на вагона не винаги предлага и интересни гледки. Ахъ, тѣзи нашански гредове, които излагатъ на погледъ толкова много нищета, развалини и неуредици! Ще премълча за царската на Черное море, защото могатъ да ме обвинятъ въ липса на локаленъ патриотизъмъ, но и тя, шомъ е веднажъ коронясана трѣбва да се постарее да не показва на възторжения пжтникъ, който идва къмъ нея и предвкуса царствени гледки, най-напредъ парцеливитъ си дрехи. Проведия може да озадачи чужденецъ-деца по силата на нѣкакво странно възшество не е поведнавалъ вънъ-вънъ въ сърцето на Анадола, толкова много джамии и толкова много цигани и циганщина на видно мѣсто! Мръсни дечурлиги се търкалятъ изъ улици и прахъ, в мейнитъ имъ, седнали предъ колибитъ си, невзмутимо ги наблюдаватъ. Ето и областната ни столица. Периферия отъ примитивни кошари, трапове, крѣятъ на една улица ждего се изхвърля прѣстъ и боклуци — това сѣбглитъ впечатлението, които минаващиятъ по край нея, отнася съ себе си. Питамъ се понѣкога: имаме ли

министерство на благоустройството? Зашо не нареди да се строятъ всички необитавени съборетини, които ги е напорилъ Господъ по нашата земя? Зашо не заповѣда да се зелесятъ нѣкои селища, за да имъ се приде по-приличенъ видъ? Зашо? Зашо най-после главната Дирекция на БДЖ допуска кинтони, които порезватъ съ мръсотията си? А следъ това полета и ниви. Навсѣкжде крѣсти отъ снопи образуватъ заключителния акордъ на онази величавъ симфония на труда, чиито звуци трептятъ въ лѣтния зной надъ цѣлата Българска земя.

Габрово обогатено съ единъ великоленъ пакетирикъ не Аврелио, но твърде мръсничко, като псвечето български гредчето, то пулсира съ своитъ многобройни фабрични сърца. Тѣ сж се проточили далече извънъ гредъ по течението на рѣки и рѣчици изъ гжнкитъ на Балкана. Последната фабрика оставяме къмъ хаджи Цоневи мостъ на пътя за Узена. Узена, това е краятъ на първия етапъ отъ нашето пешеходство изъ Стара планина.

Ние бодро крачимъ, натѣпани раницитъ съ габровски чушки, домати и топълъ хлѣбъ по пътя, прокарвенъ отъ трудови. Червенъ бръгъ, Сто монашитъ-бедни. Опрѣпени български селца отставатъ задъ насъ. Стигаме Зелено дъво, последния пунктъ на разселването на българина въ планината. Зелено дъво по стръмнитъ, то съ своята беднотия стрено дискримонира съ пжтищата свежестъ на балкана. Закусвахме извънъ селото, когато на края на малката ливада се очерта фигурата на стара жена. Тя започна да сбира съното, приближихме се до нея седнехме и поведохме разговора. Бебата е стара (наближава 90 тѣ, както сама ни заяви), годинитъ сж изорели страшни брезди по лицето ѝ, но слѣбитъ ѝ съсухренъ ржце сж принудени още да работятъ. (Спеджъ)

ВЪИМАНИЕ!
АКО ИСКАТЕ ДА БЖДЕТЕ МЕЖДУ СВОИТЪ СЪГ-РАЖДАНИ ВЪ СОФИЯ, СЛИЗАЙТЕ ВЪ **ХОТЕЛЪ КОНТИНЕНТАЛЪ** КЛЕМЕНТИНА 12 СОФИЯ СЪ ТЕЧАЩА ТОПЛА И СТУДЕНА ВОДА, БАНЯ, АСАНСБОРЪ ПАРНО ОТОПЛЕНИЕ.
Сдържатель: ПЕТЪРЪ ТАСЕВЪ

Печатница „Новини“ Варна

ЕЛЕН ДИВКА

Селото

Нашето хлѣбородно село е и единъ непрестаненъ изворъ на здравъ, не поварени и творчески сили. То дава чиновници, то ражда държавници, общественици, лѣкари, писатели и публицисти — то е една непрестанна опреснителна вълна, която измива рѣдъ нечистотии, трупуни презъ годинитъ въ гредовитъ. Но за съжаление, селото винаги било забравяно отъ своитъ неблагодарни синове. То си е останало и до сега на она точка въ своето културно развитие, на която го оставиха нашитъ дѣди и бащи.

А отъ тогава до сега много вода изтече, много промѣни станаха, много сѣбия ти се разиграха, които разрушиха или нѣтъ и тихи битъ на доброто старо време. Сѣбгитъ биде задънъ отъ една новъ блѣсъкъ, кейто, макаръ и фалшивъ, остъна непознатъ за тоя, който е обреченъ да бжде робъ на земята. Селото и днесъ все още е далечъ отъ блѣсъкъ на културата и цивилизацията. То не прилага постиженята на днешната техника, която скрѣти разстоянията, рационализира производството, завладѣе небесата, проникна въ дълната на моретата, но не направи по лекъ човѣшки животъ. Нашитъ селянитъ и днесъ, въртѣти на личността на мощни трактори, дори земната гредъ съ дървеното рѣло.

При висотата на съвременната медицина и при голѣмитъ завоевания на научната мисль, селото все още живѣе единъ примитивенъ животъ. То се задушава въ нехигиенитъ си жилища, изражда се, когато евгениката като наука е добила една широка известностъ. Селото познава много малко удобства и улеснения. Бана, театръ, музика, мѣста за развлечения това сж нѣща непознати за българския селянинъ. Отъ яхти до нивата, отъ нивата до вжжии и отъ темъ до кръмата — ето стария и отпиконъ пжтъ по който върви поколение подиръ поколение.

А селото трѣбва да почувствува прелеститъ на днешното модерно време не му трѣбва да мустанатъ известни всички ония придобивки на които се рава селото въ Дания и въ всяка друга културна страна. Не е достатъчно само радиото, по ставено въ читалището или въ общината, а трѣбва да се отприщѣ пътя за всички културни постижения. Единъ просветенъ земледѣлецъ ще бжде по-полезенъ за себе си за близкитъ си и за обществото. Култура и просвета, върни и предани синове — ето какво е необходимо на българското село.

Специално за нашето село може да се каже още, че то е било крайно доверчиво и търпеливо. То познава политическитъ акробати отъ всички видове и нюанси, то е било хранено съ неизброими лъжи и обещания, то е било изнувано и язано отъ безсъвѣстни демагози, и все пакъ неговата вѣра въ едно по справедливо бждее винаги не е угасвала.

Напоследъкъ за българското село започна да се пише много. Неговото име се споменува отъ вестникаръ, отъ министри, отъ общественици, отъ бивши партизани и пр. За него пишатъ и всички които слабо го познаватъ, или, ако го познать, тѣ го знаятъ каквото е било въ „доброто старо време“, за него пишатъ и тия, които никога не сж стѣпвали въ селскитъ пращи (лѣте) и каля (зиме) улици. Споредъ едни селото не се било интересувало отъ никакви държавни и политически въпроси, споредъ други, селото иска и настоява да бжде чуто и неговия гласъ. Ние се солидаризираме съ разбирането на последнитъ. Шомъ селото е добъръ данѣкоплатецъ, шомъ то излъчва отъ недрата си общественици и творци, защо то да не се мѣси въ работитъ на собствената си страна? Гласътъ на селото трѣбва да се взима подъ внимание, отъ ония, които сж горе. Тѣ трѣбва да знаятъ какво мислятъ тия, които живеятъ въ низинитъ. А настроението на селото не се узнава само съ нѣколко обиколки и разходки. Трѣбва да се разбере: безъ повишено

Трѣбва да се разбере: безъ повишено

ФЕЙЛЕТОВЪ

Разни видове измама

Вагабонтовъ прави малка пауза и после продължава:

— Да кажемъ, г-нъ сждия, че азъ съмъ редакторъ на нѣкой мѣстенъ вестникъ. Вестникътъ си има всичко и печатници, и репортери, и технически персоналъ, и редакционенъ робъ, който да върти машината: всичко си има вестникътъ и си излиза най-редовно. Само едно му липсва; чита тели!

Бърборковъ скача:

— Г-да сждии, вие виждате съ какви плоски шегѣ си служите зачитатъ, за да отърве вжжето. Г-да сждии, азъ питамъ: възможно ли е вестникъ, който нѣма читатели, да излиза най-редовно?

Вагабонтовъ се смѣе:

— Ехъ, Бърборковъ! Бърборковъ! Изглежда, че ти си падналъ отъ небето, та хаберъ си нѣмешъ отъ земнитъ работи: разбира се, че е възможно излизането на такъвъ вестникъ, възможно е даже да се намѣрятъ и читатели за него — та кива като тебе напр. Обаче вестникътъ нѣма нужда отъ читатели: той се отпечатва само въ 2-Зекземплара, които се представятъ гдето грѣбва и

се инкасираатъ сумитъ отъ обялениата. Какъ трѣбва да се окачестви това?

Мълчание.
— Журналистика ли е това или е измама? Другъ случай: да предположимъ напримѣръ, предположимъ само — че на Бърборковъ му омръзна живота и той вземе че се обеси.

Бърборковъ скача като лудъ и почва да крѣщи. Отъ устата му изкачатъ пжтници:

— Г-да сждии, вие виждате, че този човѣкъ е лудъ, рецидивистъ... Не азъ, а той ще се обеси...

— Добре Бърборковъ, да вземемъ, че другъ се е обесилъ... Питамъ азъ сега: ще го опеятъ ли и ще го зароватъ ли т. е. кжже ще го зароватъ? Съ една дума: защо едни се бесятъ съ попове, а други безъ попове?

— Този въпросъ не е отъ нашата компетенция.

— Право е, г-нъ сждия. Тоя въпросъ може да го реши само двойниятъ господинъ. Но да оставимъ попскитъ работи и да се заловимъ пакъ съ дѣлата на мирянитъ.

Единъ отъ публиката става и излиза отъ залата. Вънъ той

върше погъта си и шепне:

— Изглежда, че този вагабонтовъ знае много афери и далавери! Дали нѣма да започне да разрава и за моитъ работи? Да се махамъ докато не ме е забельзала.

Въ сждебната зала гласътъ на Вагабонтовъ гърми и се стоварва като бичъ върху гласитъ на всички измамници, афераджии и спекуланти:

— Азъ съмъ комисонеръ, г-нъ сждия. Името ми е... но защо ви е името ми... то не е важно. Веселякъ съмъ, духътъ съмъ, обичамъ да пѣя, обичамъ да свира, устройвамъ гуляи, подържамъ си отлични връзки съ всички, що се върти и хвърчи около митингитъ и желѣзници.

Бърборковъ става и казва: — Въ името на реда и тишината, въ името на морала и добритъ нрави, предлагамъ да се отгне думата отъ устата на г. Вагабонтовъ.

Последниятъ е неважмутимъ:

— Ей такъвъ единъ комисонеръ, знаяте, обикновенъ и простосмъртенъ, а пъкъ понѣкога се случаватъ съ мене просто възшебни работи! Така на примѣръ: вземамъ единъ важенъ и го наговарвамъ съ щъркели отъ с. Тръстеникъ. Знаете, щъркелитъ иматъ голѣмъ пласиментъ и много се търсятъ въ Турция. Вагонътъ се загва-

Държавенъ народенъ театръ

Премиера

понеделникъ 3 т. м. 9 ч. веч.

МАДАМЪ САНЪ ЖЕНЪ

отъ В. Сарду

постановка Хр Ранковъ

въ ролята на Наполеонъ Вл. Трандафиловъ

билети при касата на Варненския народенъ театръ

Цени отъ 10-35 лева

Салона добре захладенъ

Статистика за висшитъ чиновници

Единъ американецъ решилъ да провери по какъвъ начинъ прекратяватъ времето си висшитъ чиновници въ Америка, когато нѣматъ служебна работа. Резултатитъ отъ неговитъ обширни изследвания сж много интересни. Споредъ тѣхъ, висшитъ чиновници, шомъ нѣматъ работа, прекратяватъ:

— 12 на сто се събиратъ, подъ предлогъ на съвѣщания, на „масели“; 11 на сто четатъ разни романи, предимно полицейски и любовни; 7 на сто бждатъ съ секретаркитъ си; 7 на сто дрескатъ разни геометрически и други фигури, 7 на сто си играятъ съ пишущитъ машини, перодържкитъ и пр.; 4 на сто стоятъ облежани назадъ въ удобнитъ си кресла и дрѣматъ.

За останалитъ любопитниятъ американецъ не можалъ да установи нищо положително тѣхъ като били отъ категорията на най-висшитъ чиновници, при които достѣпътъ е извънредно труденъ, та не успѣлъ да надикне и да провери „дейността“ имъ.

Мамалеве ценитъ на **Банскитъ артикули**
Памучни костюми отъ 30-40 лв.
Вълнени костюми отъ 80-100 лв.
Вълнени гашета съ колианъ на конкурентни цени
Сжщо и памучни такива
Ще нѣмърите само въ **САНАТОРИУМЪ** за болни чораци
ул. 6 Септемарий №2
110

селско благосъстояние, безъ културното възмогане на селото и безъ вслушване въ неговия гласъ, нѣма и не може да има спокоенъ и траенъ политически животъ.
Прочие, да опознаемъ селото и да му се притечемъ на помощ!

Тотю Бербата

ВЪ СЕМЕЙНАТА БИРАРИЯ „АКАЦИИТЪ“
по Евксинотрадското шосе (бивша баба Елена) ще намирате най хубави натурални студени напитки, винаги при сиѣ закуски на скара и аламенута. Приятна обстановка музика и танцингъ.
Едно посещение е достатъчно да ви увери.
Съ почитание: Василь Николовъ, сдържатель и на пжтища Сонгуларте, ул. Владиславъ 1-0

Министерство на Финансиитъ
Дирекция на Българската Държавна Лотария

На 3 августъ т. г. въ гр. Варна извърши тегленето на печалбитъ отъ I тариянъ дѣлъ:

Печалба	Единъ милионъ лева	1
1	Половинъ милионъ лева	1
21	По сто хиляди лева	1
60	По петдесетъ хиляди лева	3
60	По тридесетъ хиляди лева	1
60	По двадесетъ хиляди лева	1
600	По десетъ хиляди лева	1
6.000	По две хиляди лева	1
6.000	По четиристотанъ лева	2
60.000	Билети по сто лева	1

Всичко 72.803 печ лби за тридесетъ милиона лева.

Четвъртъ билетъ 25 л

Първи шлагеръ на „МЕРКУРИЙ“
Бисерни карфички 5 лева броя
Фантастиченъ изборъ спомени отъ Варна въ книжарница „МЕРКУРИЙ“
1-1213-10

Чукано кафе чай какао
И Н Д И
Деликатесъ ул. 6 темпръ

ва и се пломѣира по всички правила на изкуството, т. е. на служба и се експедирва. Когато стига въ Ст. Загора...
— Огнемемъ ви думата! — изречева Бърборковъ, който е вънъ отъ себе си отъ гнѣвъ.
— Приканавъ ви да спазвате реда, г-нъ Бърборковъ! — казва сждията ч се обръща къмъ Вагабонтова.
— После какво ставъ?
— А че... въ Стара Загора единъ отъ щъркелитъ поназва човката си отъ вагона и бива видѣнъ. Вагона бива отворенъ и въ него се намиратъ — о богове! — хора, живи хора, съ носове, съ глави и съ чалми на главитъ, значи турци де: щъркелитъ претѣпли метаморфоза и се превърнали въ хора! — Това какво е, г. сждия, комисонеръ во ли, измама ли или...
— Чудо на природата, г-нъ сждия! — Провиква се Бърборковъ шомъ му гласъ държи. Нищо друго, освенъ чудо на природата;...
— Добре, Бърборковъ, мене искате да обесите за нѣкаква дребна измама. А какво ще направите онази тамъ дама, която меми мжжа си и която всѣка вечеръ...
Внезапно въ залата наставъ голѣмо раздвижане. Изведнѣжъ на всички дами имъ става много горещо и тѣ бър-

загъ да илѣзатъ. Въ оставатъ само три госа. Вагабонтовъ гледа сѣ лизащитъ дами и се смѣе. — Но да оставимъ сѣбгитъ и да се заловимъ ята. Нали ни се обещаваше като ядемъ отъ новъ всички ще станемъ силъ Данъ Коловъ? А пъкъ во стана? Самъ Данъ а и всички консули, сѣзаятъ мая съ вероплатъ чужбина. Въ заключение каже, че на основание каквото казахъ, искамъ оправдаете г-нъ сждия. Следъ малко всички на крака и сждията присядатъ:
— Г-нъ Вагабонтовъ, мира за невиненъ да далъ златенъ прѣстѣнъ не е златенъ, защото смѣтнатъ за златенъ. Въ му злато се конфискува лза на държавното съ-

— Какво стана багавукагъ? Май го освободъ? Олеле, Божицили ба, гус... гуудинъ Бър... Бърборковъ? бл 1500 лв. хунуеръ?

въ „ВАРНЕНСКИ“ е първиятъ български циаленъ ежеленъ

Международна неразбория

Вавилонското стълпотворение, до сега, човечество не е мръднало крачка напред в своето етично разстояние. — Държавният съюз и английската дипломатия. — Англия свири соло цигулки. — Да живеят кесениите! — Метити на Каси. — Конгресът за мир. — Сър Джон Саймон говори. — Гласът на световната справедливост.

Според библейското предание свътът е проидан от Всевишния за нами. Народитъ, които съставляват, сж имали, отъ днитъ на вавилонското стълпотворение, сега, една неградошна работа винаги сж горили на различни езици никога не сж могли да разбератъ. Едничкото средство за разрешение спорни въпроси е била, тава си и до днесъ, войта. Човечеството, още въ своето прѣзвие, е заинало да се кже въ божествената си кръвъ. Кървитъ бани, заещани на колынията отъ мрачна епоха на дивечеството, истински пречистватъ мѣсткия организъм — та сж мислили въ минало, така, за съжаление, мисли и днесъ. Защото тѣтъ не е позналъ още ежителиния лѣхъ на стущия душъ на разума. До а, още дълго ли, бибиската легенда за проидания свѣтъ, ще бжде на? До коги обществата се ржководятъ въ жидизвния си животъ въ страститъ и нѣма да дойде нѣкога царвото на разума?

Тѣтѣтъ отчово изграа системата на свѣането. Днитъ отъ 1914 ина възкресватъ, възсва и военния ужасъ. Цѣла Европа възникъ блокове. Военнитъ зи днесъ сж наричани ози за стопанско стѣничество. Нѣщата не чазоваватъ съ истинтѣ имъ имена, задѣжката на искреността, бата и ненавистната аватъ своитъ отровни и — такова е днешчовреме. Въ момента сж радени следнитъ сво. Франция и Русия — вонъ съюзъ за миръ, Германия, Италия, Австрия воененъ ревизионистѣ съюзъ, Ромѣния, Гъръ и Югославия, сставящи малкото Съглане, — антиревизионистѣн съюзъ. Оставатъ страна отъ тия групики само нѣколко малдържавици, чието участие въ тоя или она свѣе безъ какъто и да е чение за хода на разнащитъ се политически ития.

Тон усамотона и една отъ мощитѣ имѣнии — Англия. На английския случай нѣко по особѣнъ. Политиката мисль на тая страпознава всички тънкости дипломатическото изнуса. Англия има интересъ да добри приятелски връзки съ всички дѣржави въ свѣта. Прилага на адѣкъ бѣша, то се явява винаги да адѣкъ обѣхитъ между нащитъ се деца по начинъ, то ще придѣлѣ дѣтѣ на вѣщия междучроденъ подѣкъ. Тя потегли въ Италия въ Абия, защото не памела да духаа огня, който анозми, ще изгори и нѣстѣтѣ, нѣкто и тия, които ги нѣтъ. Тя, съ мѣлчанкото

си, съдействува за всестранното възмемане на Германия, особѣно когато тоя въззмане е въ звезда на Франция, но не дава и дума да се помане за даване колонии на Германия.

Може бѣ, ще дойде време, когато и Германия ще получи своитѣ кестени, но то още не е дошло. Англия е прѣтивъ системата на съюзване, защото знае, че съюзитѣ не ставатъ само за тоя дѣто духъ, а по тоя начинъ се подготвя въоръжена разпавия. А при една подобна разпавия ще пострада най-вече мощѣта на великата империя. Но, да живѣятъ кестенитѣ! А и доста много сж тѣ, та английската дипломатия се надѣва тоя редъ на нѣщата още дълго да продължи. Затова и сѣр Джон Саймонъ говори:

„Голѣма е опасността днесъ отъ образуване на съчѣтания на сили въ Европа. враждебни едно на друго и въложваща се едно срещу друго. Задачата на английското правителство бѣ да ограничи стремежа за образуване на такива враждебни групи, за да залѣчи всѣка лѣния, която може да раздѣли дѣржавитѣ на враждуваща погледу сѣ и да доведе всички въ Европа до свобода и приятелско разгладжане на въпроситѣ, които сж общи за всички и които бѣха поглед да се разрешитъ само чрезъ усилия на сътрудничество“.

Е, да! Голѣма е опасността сѣр Саймонъ, нали и азъ това се стремѣ да докажа.

Така стоятъ по настоящемъ работитѣ въ Европа. Всички, въ очакване, следѣтъ стрелкитѣ на часовника. И щомъ прозвѣни дванадесетия часъ на войната, тѣ ще се нахвърлятъ единъ връзъ другъ. И напраздни сж били твѣтитѣ мечтания, о Емануилъ Кантъ, по нѣкакво царство на разума.

Не въ по розово положение е и останалия свѣтъ. Япония, Китай, Арабия, Абисиния — това сж все вулканически гнѣзда, които бѣлватъ отъ време на време огня и жупелъ.

Неразбория, международна бъркотия и прѣтиворечиви интереси по всички меридиани на земното кълбо. И въ тия именно тревожни времена наскоро въ една отъ европейскитѣ столицѣ ще прозвучи гласъ за миръ на свѣтовнитѣ миротворци. Ще бжде ли чутъ той, или ще заглѣхне съдѣ бомбенитѣ тѣтнежи на днешнитѣ времена? А и да бжде чутъ, ще донесе ли той нѣкакви облаги за многострадалното човѣчество? Съмняваме се, защото наредъ съ гласа за миръ трѣбва да прогърми и трѣбата, зовѣща народитѣ къмъ справедливостъ, защото безъ справедливостъ — нѣма и не може да има миръ!

Тоню Бѣлбѣтевъ

За „ЗЛАТНИЯТЪ АЛМАНАХЪ НА БЪЛГАРИЯ“ реклами сж прилагатъ въ администрацията на „Варненски новини“. 1-16.

ЦИРКЪ

(Песенка о родине)

Въ главнитѣ роли:

Орлова, Володинъ, Мелникова, Масалски, Стояровъ, Комисаровъ и др.

Голѣма постановка, силно трогващъ драматиченъ сюжетъ, модерна техника
Режисьоръ: Александровъ

ОТЪ УТРЕ

ПОНЕДѢЛНИКЪ

ЛѢТНОТО

ГРАДСКО КИНО

ИЗКЛЮЧИТЕЛНАТА

ПРЕМИЕРА

Предварителна продажба отъ ДНЕСЪ

ЦИРКЪ

(Песенка о родине)

Симфониченъ, джазовъ и духовъ оркестри на академическия театър и студиято МОСФИЛМЪ

Голѣмия балетенъ ансамблъ на Московската опера.

Продукция: Мосфилмъ — Москва

Хроника

Управителя на БНБанка г. Добри Божиловъ отъ нѣколко дни лѣгува въ града ни.

Проф. Мусманъ довчера въ 8 часа ще говори прѣдъ микрофона на Радио Варна върху благоустройството на Варна и впечатленията му отъ нашего лѣтовище.

Тази сутринъ пристигнаха съ парахода „Царъ Фердинандъ“ една голѣма група екскурзанти, които бѣха въ Цариградъ.

Настоятелството на Сиропиталище „Надежда“ умолява дружѣсти си членки да присѣствуватъ на общо събрание въ срѣда 5 августъ въ 5 часа следъ обѣдъ въ Сиропиталищното здание Кракра.

Днесъ, недѣля. Лѣтното Градско Кино започва киноспектакла си съ филма „Азъ бѣхъ бѣглецъ“ точно въ 8:15 часа.

Обръщаме вниманието на нашитѣ читатели! Отъ днесъ на страницѣи започваме да печатаме крайно увлѣкателния романъ на американския писателъ Джонъ Гибсъ, който наредъ съ Джекъ Лондонъ, е единъ отъ най-голѣмитѣ описатели на приключения и най-добрия познавачъ на скрититѣ трепети на човѣшката душа. Романътъ ще излѣзе въ около 40-50 броя и ще бжде една ценна книга, достойна да краси всѣка една библиотека.

Безъ съперникъ е новата „Боза НЕКТАРЪ“, прѣпочитателъ и консумиратъ само боза „НЕКТАРЪ“. 1-1199-0

По случай пребиваването въ града ни на г. Министъръ Председателя, показватъ се представителитѣ на всички стопански съсловия да присѣствуватъ на конференция, въ салона на Търговско-индустриалната камара, на 3 т. м. точно въ 10 часа сутринта, въ която ще вземе участие и г. Министъръ Председателя. Въ конференцията ще бждатъ засѣгнати въпроси, интересуватъ живо стопанскитѣ съсловия въ града ни.

Щастливъ е онзи, който си избере отъ IV дѣлъ да държавната лотария въ агенция „Стрела“. Билети отъ различни серии.

Група артисти отъ Народния театръ, ржководени отъ артистѣи Владимиръ Трандафиловъ и Золотовичъ пристигатъ утре въ града ни и започватъ своитѣ представления съ пиесата „Мадамъ Сенъ Женъ“, пиеса играна съ голѣми успѣхи прѣзъ миналия сезонъ въ Софийския народенъ театръ. Въ главнитѣ роли Владимиръ Трандафиловъ — Наполеонъ, Золотовичъ — Фуше и Мадамъ Сенъ Женъ — Марта Попова. Ще дѣлѣтъ само две представления.

ФРИЗЬОРСКИ салонъ „Севиля“ намаля чувствително цената на електрическото дълготрайно къдрене. Не се стеснявайте да провъритѣ, че наистина е намалено чувствително. Щомъ провърите, ще се уверитѣ! Телефонъ 20 88

ЦИРКЪ

Знаете ли?

175) Колко дни сж потрѣбни на бактериитѣ, за да стигнатъ отъ нѣкоя планета до земята?

186) Какво се нарича „космически прахъ“?

177) Кой е предупредилъ Юлиусъ Цезаръ нѣколко минути прѣди убийството му да не отива въ Сената?

Отговори на порано зададенитѣ въпроси

172) Най-голѣмата скоростъ известна по настоящемъ на човѣка, е скоростѣта на свѣтлината — кржгло 300,000 км. въ секунда. Това означава, че единъ свѣтлиненъ лѣкъ е въ състояние за една секунда да обиколи седемъ пѣти около земното кълбо, за 1.2 секунда да стигне отъ Земята на месецъ, а за две и половина минути отъ Земята на планетата Марсъ.

173) Свѣтлинната година е мѣрка за измѣрване на разстояние. Тѣй като нѣкоя планета и планетни системи сж толкова отдалечени една отъ друга, щото километрътъ прѣдставлява за тѣхъ съвършено нищожно мѣрка. Ето защо астрономитѣ сж възприели свѣтлинната година, т. е. разстоянието, което единъ свѣтлиненъ лѣкъ би изминалъ за една година. Това число може да се добие като се умножи 300,000 км. колкото изминава свѣтлината за една секунда, съ броя на секундитѣ въ една година. Това означава, че една свѣтлинна година се равнява кржгло на 9,500 милиарда км.

174) Бактериолозитѣ сж установили, че на земята живеятъ известни видове бактерии, които не се подчиняватъ на обикновенитѣ закони за под

държане живота на Земята тѣй като, за да живеятъ, не се нуждаятъ нито отъ въздухъ, нито отъ вода или топлина. Отъ това обстоятелство се води заключение че тия бактерии сж дошли на Земята отъ други нѣкоя планети, където има съвършено други условия за животъ. Споредъ една научна хипотеза, първа се, че тия бактерии сж прѣплетували разстоянието отъ планетитѣ до Земята тласкани отъ слънчевитѣ лѣчи. И действително, американскитѣ физици Николъ и Хилъ сж можали да остановятъ въ лабораторията си, че известни бактерии, на голѣмина само 1/500 частъ отъ милиметра, се пренасятъ отъ едно мѣсто на друго съ помощта на свѣтлиннитѣ лѣчи.

Поздравенъ избѣръ
Спомени отъ Варна
Месингови: теверчета, табакери, кибритници, ракии, целелици, коври, перодръжки и др.
съ изгледи отъ Варна
ще намерите само въ
КНИЖАРИЦА
СТЕФАНЪ ВАСИЛЕВЪ
ул., 6 Септемв и“
сещу Сингерь
Японски вълшебни миди 7 лв.
броя

АГЕНЦИЯ СТРЕЛА пустила въ продажба билетитѣ отъ IV-тия дѣлъ — не само срещу ангажмента, но и съ пари. Тѣй като билетитѣ просто се разграватъ, то ония, които желаятъ да участвуватъ въ IV-тия дѣлъ, да побързатъ и си взематъ навреме билетѣ!

Четете в „Варнен. Новини“

Пжтеката водеше навжтре въ гората. Известно време пжтницитѣ ездѣха мѣлчавиво, като се изкачваха бавно въ планината. Чуваше се само глухиятъ тропотъ на копитата, дишането на конетѣ и подскърцването на седлата.

Водачътъ никога не заговаряше първи. Когато девойката задаваше празни въпроси за дѣрветъ, цвѣта, горски дивечъ, той се оживяваше и подробно, охотно ѝ обясняваше. За себе си той избѣгваше да говори, и прѣзъ дветѣ седмици всѣкидневни съвѣстни разходки девойката узна само това, че той не е канадецъ, че работелъ по чифлицитѣтѣ, ходилъ на война и че го казватъ Стивъ.

На първо време тя го сравняваше съ столичнитѣ си познати, — частно, съ Джо Дректъ, последното свое увлѣчение. Сега тя вече не си спомняше за Ню-Йоркъ. Па и небиваше да прилага къмъ Стивъ обикновената мѣрка, — девойката инстинктивно чувствуваше това. Въпрѣки театралния му костюмъ и грубата, селяшка речъ, въ него има ше нѣщо, което недопускаше насмѣшка, дори въ мислитѣ.

Неговата сила, мъжественостъ и спокойно достойнство увличаха девойката. Водачътъ бѣше младъ, хубавъ съ ясни, сериозни очи, високо чело и решителна брадичка. Девойката малко се дрезнѣше отъ равнодушието му. Изглеждаше че той не бѣ поласканъ отъ това че тя е прѣдпочела него отъ всички останали водачи и на втория день заяви въ канцеларията на хотела, че не желае другъ водачъ освенъ Стивъ.

Девойката бѣше разгледана отъ вниманието на мъжѣтѣ. Нима този младъ дивакъ ще устои на чѣра ѝ?

Въ долината, далече долу, се извиваше рѣка. Девойката се спрѣ на края на урвата и почака, докато се приближи Стивъ.

ДВЕ СЕСТРИ

РОМАНЪ

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Обществената обнова - пансионъ

За изхранване на нехвърленици
(Продължение от първа страница)

Направих току щопр илюк
ченото отклонение за да ди-
ря отговор на въпроса: защо
и кабинетът от 19 й май
не подири ценни съдействия
по вътрешната линия? Азъ
поставям само въпроса.

Може би той не подири
това съдействие, защото по
вътрешната линия е счелъ за
предостатъчно съдействието
на д-р Петко Пенчев съ тъй
наречената „Обществена Об-
нова“. Когато узнахъ за тая
злополучна комбинация, побър-
захъ да подири м-ръ председа-
теля Кимонъ Георгиевъ, за да
му кажа, че това, което тъ
създаватъ, не ще бжде освенъ
единъ пансионатъ за изхран-
ване на некадърници. Къмъ
тоя пансионатъ ще се отпра-
вятъ не тия, отъ които ра-
ботата се нуждае а ония
които се нуждаятъ отъ ра-
бота.

Дѣлото бѣше много голѣмо и
много трудно. Искахъ много рѣ-
ше, много съдействия, много си-
ли. Искахъ ги преди всичко въ
вътрешния животъ. Но къмъ въ-
трешнитѣ съдействия управницѣ
тѣ бѣха равни. Тѣ счетоха, че
не е ползвено тѣхнитѣ творчески
процѣсъ да бѣде подпомогнатъ
отъ когото и да било и предпо-
чето да работятъ заключени.
Тѣ повѣрява, че въпросътъ се
касае не до разпредѣление на
тежестъ, а до запазване на при-
вилегии върху авторско право.
И останаха съ привилегията вър-
ху авторството на провалата на
едно нанстина ценно дѣло.

Ти отричашъ по начало
това дѣло азъ го призна-
вамъ, независимо отъ круп-
нитѣ грѣшки, които го съ-
провождатъ и печалнитѣ
результати, които го приклю-
чиха. Признавамъ го като
честно усилие, като чиста
вѣра, като самопожертвува-
телна стѣпка на армията да
бѣде полезна на отечество-
то си. Въ името на своята
концепция и на политичес-
ката оценка, която имашъ
за стойността на 19 май-
ското дѣло, ти поведе бор-
ба срещу тия, които имаха
въодушевлението да слу-
жатъ на едно голѣмо дѣло,
но не разполагаха съ опита

да го реализиратъ. На тая
твоя борба азъ нито можехъ
да съчувствамъ, нито ко-
жехъ да съдействамъ. И
тукъ на тия различни пози-
ции ние се раздѣлхеме.

Днесъ ти вървишъ съ си-
гурни стѣпки къмъ властта.
Тя — не говоря за хората
отъ кабинетитѣ на и следъ 19
май, а за офицеритѣ, които
въ млчание и безименностъ
служеха на дѣлото за изграж-
дане на една нова българска
държавя, тия, на които азъ се
считахъ задълженъ да съдей-
ствамъ, сж изхвърлени въ
немилоостъ. Тѣ сж порицвани
отъ приятелитѣ си. Тѣ сж и
зоставени отъ другеритѣ си.
Тѣ сж били хулени дори и отъ
ония, които тѣхния рискъ из-
дигна на високи мѣста.

Хулени защо?
Хулени, защото служеха съ
увлѣчение и съ рискъ на едно
голѣмо дѣло, увлѣчение съп-
съпроводено, споредъ мене,
съ много погрѣшни стѣпки и
съ много политическа
неизвѣстностъ.

Но увлѣчения движено отъ
единъ чистъ идеализъмъ който
заслужава всеобщо преклоне-
ние. Преклонението предъ тоя
идеализъмъ, отъ една страна,
величината на едно изоставе-
но и обругано дѣло, отъ дру-
га страна — дѣлото за изграж-
дането на нова държавя съ
силата на народното единство,
а не съ боричканята на пар-
тийнитѣ страсти — тѣ ме каратъ
да отдамъ всичкитѣ си сили
на идеитѣ, на които съ перо
служехъ и които въпрѣки без-
вѣрието и отрицанието, съ ко-
ито днесъ ги обкржаватъ,
нѣма да изгаснатъ.

Накрай нека ми бжде по-
зволено и една грубостъ.
Грубостъ, която азъ бихъ
отбегналъ, ако, ето повече
отъ две години, не пишехъ
огорчението на едно безос-
новно подозрение: На подоз-
рението, че съмъ дошелъ при-
тебъ за об. аг.

Азъ дойдохъ на 1934 г. при
движението, когато знаехъ кол-
ко дѣлечъ стои отъ него вла-
стта, за което разполагамъ
съ свидетели, и съ доказател-
ства. Азъ се раздѣлямъ, кога-

Хандай 2 Селото Ойверцунъ
завзето отъ керлиститѣ бѣ съ-
вършено разрушено отъ ар-
тилерията на народния фронтъ.
Бунтовницитѣ се прехвърлили
въ мѣстозъ „Тригъ карабини“,
която е бомбардирана сжщо
отъ артилерията на народния
фронтъ.

Предвижда се наско-
ро една офанзива на
бунтовницитѣ срещу
Санъ Себастьянъ.

Мадридъ, 1. Тукъ се
очакватъ два влака идя-
щи отъ Валенция пре-
насящи една частъ отъ
гарнизона, останалъ вѣ-
ренъ на правителството.

Мадридъ 1. Нѣколко
театра въ Мадридъ ще се
отворятъ отново днесъ.

Правителството събщи,
че забранява на всички
организации, освенъ на
боевата гвардия и полици-
ята, да правятъ обиски
въ сградата или да извъ-
ршатъ арести. Вратаритѣ
ще бждатъ оговорни, ако
подобна дейностъ бжде из-
вършена отъ нѣкого.

Парижъ, 1. Правителството
разгледа съобщенията за по-
лижението въ Испания, глав-
но общитѣ въпроси създаде-
ни отъ развоя на кризата и по-
специално въпроситѣ пов-
дигнати отъ нѣкои чужди на-
мѣси и резултатитѣ отъ въ-
оннитѣ доставки презъ време
на безродичитѣ.

Правителството и ма-
двойна грижа — да избе-
ги международния жи-
вотъ отъ вреднитѣ влияния.

то властта хлопа на пжтнитѣ
ти порти. И се раздѣлямъ тѣй,
както презъ 1924 г. когато,
въпрѣки твоето увещание, на
пуснахъ твоя кабинетъ съ по-
желание да бждешъ поле-
зенъ съ политиката си на отеч-
еството и да му обезпечишъ
мира му и благоденствието, за
което то жадува.

ния, които биха могли да
упражняватъ подобни почи-
ти и да запази приятел-
скитѣ отношения, които
е поддржало винаги съ
официално признатото ре-
довно правителство, бо-
рящо се днесъ за възста-
новяване вътрешния редъ.

Правителството е по-
светило усилията си да
прокара всички мѣрки
отъ естество да прекра-
ти безредицитѣ въ Ис-
паниа и да се избѣгне
развитието въ тази стра-
на на чужда дейностъ,
ийто последици биха
били вредни за запаз-
ването на добритѣ меж-
дународни отношения.

За тази целъ то реши да
отпрати настойчивъ позвъ-
къмъ заинтересованитѣ пра-
вителства за бързото въз-
приемане и строго съблюда-
ване по отношение на Ис-
паниа на общото право за
кенамъса.

Френското правител-
ство решително не по-
зволява изпращането на
каквото и да било орж-
жие за Испания.

Факта че военнитѣ
доставки за бунтовни-
цитѣ продължава и сега
отъ чужбина, принуж-
дава френското прави-
телство да запази сво-
бодата си на преценка
за прилагането на ре-
шението.

пустнаха се въ продажба
IV дѣлъ IV
отъ държавната лотария
въ агенция „СТРЕЛА“
отъ различни серии.

Продава се американско лозе отъ
2 декара — 4 годишно въ мѣст-
ността „Кочмаръ“. — Справка
„Повъ Харитонъ“ № 18. 1-3

„Библиотека Варненски Новини“

3

ключение... Съ детско влнение тѣ записа въ
книгата на хотела не своето истинско име, а ново,
което измисли по пжта отъ гарата — Елисъ Шерли.
То звучеше поетично и й изглеждаше символъ на
ново извъюваната свобода.

На пжтечката, отъ страни на конюшната, се по-
каза младъ човѣкъ, каченъ на едно пони. Той ез-
дѣше бавно, като водѣше за поводъ вторъ осед-
ланъ конь. Като се приближи до девойката, вода-
чътъ скочи леко на земята и се докосна до шап-
ката си.

— Добро утро, госпожице!

Гласътъ му бѣше нискъ и звученъ. Той из-
глеждаше живописно в черната, обшита съ сребро
шапка, кожена ловна куртка съ маниста и ресни,
съ яркочервена копринена кърпа на шията. Пан-
талонитѣ му бѣха натъпкани въ високи обуца отъ
еленова кожа. Сребърнитѣ шпори извънтѣхъ, ко-
гато той скочи отъ седлото.

Дедойката се усмихна.

— Колко пжти ви молихъ да не ме наричате
„госпожице“, Стивъ!

Водачътъ отвърна съ усмивка, разкривайки
здравитѣ си жбжи, и се залови да стѣга коланитѣ.

— Мислѣхъ, че това влиа въ задължението
ми... Таке, както нося тѣзи костюмъ! Трѣбва да
покажа на васъ ню-йоркцитѣ, че се намиратъ дей-
ствително, въ дивия западъ. — Той съ смѣхъ се
изправи и потупа Соня по шията. — Кжде ще оти-
демъ днесъ, госпожице?

— Вие сте страшно упоритъ, Стивъ... — сви
рамене девойката.

Безъ да чака помощъ, тѣ скочи на седлото
и мина по моста надъ пропастьта. Водачътъ я
последва, свивейки си уиगरа.

Френското правителство заплашва държавитѣ, които доставятъ оржжие на бунтовницитѣ въ Испания

Бомбардирането село отъ народния фронтъ. Два влака отъ Валенция съ частъ отъ останалитѣ върни на правителствето отъ всѣски. Нѣкои отъ театритѣ се откриватъ днесъ въ Мадридъ. Френското правителство разглежда съ една за-
риженостъ събитията въ Испания и приканва заинтересованитѣ държави да присѣдинятъ къмъ усилията му за из-
вяне на международния животъ.

Какво става съ закона за стабилитета на чиновницитѣ

София 2 М-ра на Финанситѣ Гуневъ за-
върно ли е, че законопроекта за стабилитета на
новницитѣ билъ изоставенъ заявя:

— Законопроекта за стабилитета на чинов-
тѣ е окончателно изработенъ отдавна. Не е из-
венъ, нито ще бжде изоставенъ. Никой мой зак-
проектъ не е изоставенъ. Следъ като минатъ зак-
проектитѣ, които сега сж на дневенъ редъ въ
нистерския съветъ, следъ като мине и законопрое-
та на м-ръ Вѣлевъ за индустрията, ще бжде
женъ за разглеждане законопроекта за стабил-
на чиновницитѣ.

Лилианъ Дийцъ пристига днесъ въ Варна

Посрещането на германската кино артистка на пристанището. И
най-много харесва у насъ. Българскитѣ мъже сж стройни, си-
като Богове, а женитѣ сж хубави, природно красиви. Лилианъ
заминава за Холивудъ. Посрещането и на пристана при Центри-
морски бани.

Тази сутринъ въ 9 часа при-
стигна въ Варна идяща отъ
Цариградъ съ парехода „Фер-
динандъ“ прочутата филмова
звезда Лилианъ Дийцъ.

На пристанището русокосата
жрица на филмовото изкуство
бѣше посрещната отъ голѣма
група свои поклонници, въ
чийто сърца тѣ е оставила
незалични спомени отъ висо-
кохудожественитѣ филми „До-
като съмъ младъ свѣтътъ е
мой“ и „Пѣсень на слънцето“.

Отъ пристанището Лилианъ
Дийцъ съ моторница се отпра-
ви за пристана при централ-
нитѣ морски бани.

Използвахме случая презъ
време на пжтуването да ин-
тервюираме Дийцъ.

Тѣ е 22 годишна блондинка;
съ златна като финна копри-
на коса и сини като морето
очи. Като че ли въ тѣхъ се е
оглеждала цѣлата безкрай-
ностъ на лазуръ.

Нѣжна, съ мила и приятна
фигура, тѣ ни разказва съ ме-
лодиченъ гласъ:
— Азъ съмъ родена въ си-
ния Рейнъ, въ градъ Вормсъ.
Още отъ малка обичахъ сцен-
ичното изкуство. Нѣщо по-си-
лно отъ менъ ме караше да
бжда артистка. Преди 5 годи-
ни започнахъ като артистка въ
театъра въ Дармщатъ, по къ-
сно бѣхъ въ Лондонъ, а отъ
3 години съмъ кино артистка.

Обичамъ филмовото изкуство
и до година възнамерявамъ да
отида въ Холивудъ.

— Кои сж Вашитѣ любя-
ми филмова артистки, г-це
Дийцъ?

Очарователната герман-
ка се усмихна, задъ краси-
витѣ ѝ устни се показватъ
бѣли като маргаритѣ жбжи:
— Обичамъ най много
Пола Негри, а отъ мъжете
Гари Куперъ. Обичамъ още
и модерната музика, оби-
чамъ спорта, обичамъ при-
родата, а най много синьото
море, което е голѣмо и
загадочно.

— Вашитѣ впечатления отъ
България?

— Много любезенъ народъ
и много хубава земя, съ зеле-
ни полета и много слънце. И
още нѣщо много ми харесва
и въ вашитѣ мъже, тѣ сж
стройни, снежни като Богове.
Най-много ми харесва Варна;
тѣ лежи на брѣга на едно мо-
ре, което ми напомня Синия
Рейнъ. Имате и хубави жени,
истински, природно хубави.
Възнамерявамъ да сменя е-
динъ филмъ въ вашата хубава
земя. Това е разбира се, за
сега само единъ проектъ.

Наближаваме пристана. Мо-
торницата пори синьото море,
чийто вълни, като палави де-
ца си играятъ.

Артистката се радва като
дете на морето. Тѣ потапя не-
жнитѣ си ржце въ водата и
ти вади. Свѣтла душа, въ нея
всичко е праздникъ.

На пристана филмовата зве-
зда бѣше посрещната съ тро-
гателна зѣдушевностъ и ак-

ламира на отъ пристѣству-
тѣ. Директора на курортъ
Стопанство Алексиевъ п-
се букегъ отъ карамфилъ
приветства съ „Добре де
въ Варна“.

Лилианъ Дийцъ благо-
най сърдечно и съ усмив-
качи на автомобила кой
отнесе въ хотелъ Спелъ.
Тѣ ще се бави въ Вар-
коло една седмица, следъ
то ще замине за да дой-
година пакъ въ Черномор-
та коасация.

Изложението

на стоковитѣ борси. Какво
съ това изложение?

София 2. Стоковитѣ
сж изпратили до всички
итстри едно изложени-
сно режима на търговия
зърнаеи храни.

Въ изложението се
между другото, че понеж-
ната, особено на пшени-
висока на международни
заръ, то се налага да си
вызирап олитиката на дър-
ята на Хранозисса по
шеяне на режима на тѣ-
ята съ пшеница и изоби-
зърненитѣ храни.

Нѣтъ мнени

предава уроци по нѣкои
по най-новата методъ
Подготвя слаби учени
за поправителенъ и
питѣ. Успѣхъ сигуренъ
Извършва нѣмската те-
говска кореспонденция
на парче машинописъ
— стенография — пре-
ди — преписки, ул. „В-
ловъ“ 6, Владиславъ 3
1 — 1208 — 2

Въ лѣтнитѣ горещи
ще почувствате исти-
на отмора. Подъ сви-
тѣ на вѣквения кавъ-
въ пивница-ресторанъ
„Природа“ съ добро-
чествени студени зак-
ки и ненадминната ска-

СРЕЩУ 250 унищожени
гарски марки изпращамъ
гата „История на пощенскъ
марка“. Я. РУСИНОВЪ—В-
ко-Търново.

СПЕЦИАЛЕНъ дамски
зѣорски салонъ „Иоана“
6. Септемврий, срещу цър-
та „Св. Никола“ — електр-
ско иждрене съ различни
ратн, най-трайно и крас-
по желане може и комб-
рано.
1 — 121 — 15

Филма ЦИРКЪ

е едно крупно съби-
Огъ днешния общественъ
въ С. С. С. Р.

ДВЕ СЕСТРИ

1. — Прологъ

На брѣга на езерото растѣше червенъ и
жѣлтъ исландски макъ ярки петна на бои всрѣдъ
северния пейзажъ.

Девойката изтърва цвѣтето, погледна го раз-
сеяно и вдигна погледа си къмъ околнитѣ планини.

По върховетѣ лежеше снѣгъ. Задъ езерото,
на разстояние осемъ мили, бѣло тържествено оде-
ние се възвишаваше — планината Виктория глетчер
надъ гледчеръ. По-доло — пѣстритѣ скали, обрасли
съ елхи, Феврю и Бихайвъ...

Ето вече две седмици девойката всѣкидневно
гледаше тия планини. Привичката бѣше породила
равнудушие — Дивото величие на будеше въ нея
предидущия възторгъ. Тѣ се обърна и нетърпеливо
погледна къмъ ходила, очаквайки появяването на
водача.

Тѣ имаше свѣтли коси, тънка, стройна фигу-
ра и красиви черти на лицето, изкривени отъ капри-
зно, своеобразно изражение. Тѣ бѣше дошла на-
езерото Луиза отъ детското желание за „свобода“.
Въ Балфа, дето прекъра ваканцията съ приятели,
бѣше скучно. Девойката жадуваше за самостоя-
телностъ и тайно мечтаеше за необикновено „при-